

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 06.11.1975, sp. zn. 2 Tz 27/75, ECLI:CZ:NS:1975:2.TZ.27.1975.1

Číslo: 39/1976

Právní věta: Věcí vyšší hodnoty ve smyslu § 257 odst. 1 tr. zák. je třeba rozumět věc, jejíž cena převyšuje 1500 Kčs.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 06.11.1975

Spisová značka: 2 Tz 27/75

Číslo rozhodnutí: 39

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Poškození cizí věci

Předpisy: 140/1961 Sb. § 3 odst. 4
§ 257 odst. 1 150/1969 Sb. § 1 odst. 1
§ 3 odst. 1 písm. d

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 39/1976 sb. rozh.

Věcí vyšší hodnoty ve smyslu § 257 odst. 1 tr. zák. je třeba rozumět věc, jejíž cena převyšuje 1500 Kčs.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 6. 11. 1975 sp. zn. [2 Tz 27/75](#).)

K stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem ČSR ve prospěch obviněného K. K. Nejvyšší soud ČSR zrušil rozsudek okresního soudu v Pelhřimově ze dne 2. 12. 1974 sp. zn. 1 T 409/74 a okresnímu soudu v Pelhřimově přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu v Pelhřimově ze dne 2. 12. 1974 sp. zn. 1 T 409/74 byl obviněný K. K. uznán vinným trestným činem poškození cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák. spočívající v tom, že dne 15. 12. 1972 v Závodním klubu Revolučního odborového hnutí Máj v Pelhřimově v podnapilém stavu napadl V. S. a při potyčce mu zničil silonovou bundu, kterou jmenovaný koupil za 550 Kčs. Za to byl odsouzen podle § 257 odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání čtyř měsíců nepodmíněně, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. zák. zařazen do druhé nápravně

výchovné skupiny. Současně mu byla uložena podle § 228 odst. 1 tr. ř. povinnost nahradit poškozenému V. S. škodu v částce 450 Kčs.

Rozsudek nebyl napaden odvoláním a stal se pravomocným dne 13. 3. 1975.

Proti uvedenému rozsudku okresního soudu v Pelhřimově podal generální prokurátor ČSR ve prospěch obviněného stížnost pro porušení zákona. V ní vytýká okresnímu soudu, že nesprávně hodnotil zjištění skutek obviněného jako trestný čin poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák., ač obviněný nezpůsobil poškození věci vyšší hodnoty. Jeho skutek měl být proto posouzen pouze jako přečin proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. d) zák. č. 150/1969 Sb.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. na podkladě stížnosti pro porušení zákona správnost všech výroků napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Skutek obviněného záležející v tom, že obviněný po slovní kontroverzi stran vstupenky na taneční zábavu uchopil odcházejícího V. S. zlostně za bundu a na zádech mu ji roztrhl, což mělo za následek znehodnocení zánovní silonové bundy v ceně 450 Kčs, posuzoval okresní soud jako trestný čin poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák.

Trestného činu poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák. se však dopustí, kdo zničí, poškodí nebo učiní neupotřebitelnou cizí věc vyšší hodnoty.

Trestní zákon v ustanovení § 257 nestanoví žádné měřítko pro posouzení, kdy jde o věc „vyšší hodnoty“. Je proto nutno pojem vymezit srovnáním s jiným ustanovením v systému trestního práva, které postihuje obdobnou činnost. Takovým ustanovením je zákon o přečinech č. 150/1969 Sb., který v § 3 odst. 1 písm. d) stanoví, že pro přečin proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví bude potrestán, kdo způsobil na cizím majetku škodu nepřevyšující 1500 Kčs tím, že zničí, poškodí nebo učiní neupotřebitelnou cizí věc. Tato dvě ustanovení se překrývají v označení cizí věci a způsobu trestné činnosti. Liší se však v dalších formálních znacích tím, že trestní zákon jako formální znak uvádí hodnotu věci jako „věc vyšší hodnoty“, zatímco zákon o přečinech určuje výši způsobené škody jako „nepřevyšující 1500 Kčs“. Toto rozdílné pojetí však nebrání, aby částka 1500 Kčs byla považována za měřítko pro vymezení pojmu věci vyšší hodnoty. Vyplývá to z úvahy, že škoda se rovná hodnotě věci v případě, byla-li věc zcela zničena nebo učiněna neupotřebitelnou. Šlo-li by o zničení věci v hodnotě přesahující 1500 Kčs, nemohlo by v takovém případě jít pouze o přečin pro nedostatek formálního znaku „škoda nepřevyšující 1500 Kčs“. Pokud by se za hranici „vyšší hodnoty“ vzala částka vyšší než 1500 Kčs, nebylo by zničení věci v hodnotě přesahující 1500 Kčs, ale nedosahující vyšší stanovené hranice, postižitelné jako trestný čin pro nedostatek formálního znaku „věc vyšší hodnoty“.

V daném případě správně jinak zjistil okresní soud, že silonová bunda byla zakoupena v obchodě jako nová ze 550 Kčs a že byla jen málo užívána. Z uvedeného lze pak uzavřít, že formální znak trestného činu poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák., tj. věc „vyšší hodnoty“ v daném případě není naplněn, neboť bylo prokázáno, že byla znehodnocena zánovní silonová bunda, která jako nová měla cenu 550 korun, tedy hluboko pod částku 1500 Kčs.

Nedostatek formálního znaku „věc vyšší hodnoty“ nemůže být nahrazován materiální podmínkou, tj. stupněm nebezpečnosti činu pro společnost ve smyslu § 1 odst. 1 zákona číslo 150/1969 Sb. a § 3 odst. 4 tr. zák., jak vadně učinil okresní soud v napadeném rozsudku vyhodnocením obsahu dřívějších dvou odsouzení obviněného kromě toho zahlazených.

Provedené důkazy tedy nenasvědčovaly, že by žalovaným skutkem byl spáchán trestný čin poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák., když jednání obviněného vykazuje toliko znaky přečinu proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. d) zák. č. 150/1969 Sb. Okresní soud tak porušil zákon v ustanovení § 257 odst. 1 tr. zák.